

Metody terapii specyficznych trudności w uczeniu się uczniów - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metody terapii specyficznych trudności w uczeniu się uczniów
Kod przedmiotu	05.1-WP-P-MTSTW- 21
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Terapia pedagogiczna i pedagogika zdolności
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Mirosława Nyczaj-Drąg, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie z metodami terapii specyficznych trudności w uczeniu się. Przygotowanie do planowania i realizacji zajęć terapeutycznych oraz opracowania projektu jednostki metodycznej terapii pedagogicznej dla dzieci/uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.

Wymagania wstępne

Podstawowa terminologia związana z terapią i diagnozą pedagogiczną.

Zakres tematyczny

Wykład

- Specyficzne trudności w uczeniu się - profilaktyka, diagnoza i terapia.
- Zasady prowadzenia terapii w zakresie specyficznych trudności w uczeniu się.
- Planowanie i organizacja pracy terapeutycznej.
- Metody terapii pedagogicznej dzieci/uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się - ich specyfika w zależności od wieku dziecka, kryteria doboru, cele stosowania.

Ćwiczenia

- Metody terapii specyficznych trudności w uczeniu się: Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz, metoda Newella C. Kepharta, metoda J. Cieszyńskiej, metoda P. Dennisona - ich cele, struktura, metodyka pracy, efektywność.
- Formy terapii a metodyka pracy terapeutycznej w przedszkolu i szkole.
- Procedura terapeutyczna, planowanie i realizacja zajęć,
- Programowanie jednostki metodycznej terapii pedagogicznej skierowanej do dzieci ryzyka dysleksji i ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.
- Opracowanie i prezentacja programów terapeutycznych dla uczniów/dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.

Metody kształcenia

Wykład – wykład tradycyjny, problemowy i konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia – praca z materiałami multimedialnymi, klasyczna metoda problemowa, metoda przypadku, dyskusja, projekt.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbolne efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Sluchacz potrafi wyjasnić kluczowe pojecia oraz scharakteryzowac wybrane teorie z terapii pedagogicznej i pedagogiki zdolnosci, potrafi uzasadnic i wskazac mozliwosci praktycznego zastosowania metod terapii specyficznych trudnosci w uczeniu sie w dzialalnosci zawodowej zwiazanej z kierunkiem	TPiPZ_W05	- dyskusja - odpowiedz ustna - praca pisemna	- Wyklad - Cwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz potrafi analizować, formułować i rozwiązywać typowe i złożone problemy w pracy z dzieckiem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się oraz innowacyjnie wykonywać zadania w zróżnicowanych warunkach,	TPiPZ_U02	- dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - projekt	- Wykład - Ćwiczenia
Słuchacz jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy z terapii pedagogicznej i pedagogiki zdolności w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu; Słuchacz jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego; autorefleksji nad rozwojem zawodowym	TPiPZ_K02 TPiPZ_K03	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – na ocenę z ćwiczeń składają się: aktywny udział w dyskusjach, pozytywna ocena z projektów i odpowiedzi ustnych.

Wykład – na ocenę z wykładu składa się aktywny udział słuchacza w dyskusjach oraz pozytywna ocena z pracy pisemnej.

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

Literatura podstawowa

1. Bogdanowicz M., O dysleksji rozwojowej, czyli specyficznych trudnościach w czytaniu i pisaniu, Lublin 1994.
2. Czajkowska I., Herda K., Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole, Warszawa 1998.
3. Gąsowska K.: Pietrzak-Stępkowska Z., Praca wyrównawcza z dziećmi mającymi trudności w czytaniu i pisaniu, Warszawa 1984.
4. Kaja B., Zarys terapii dziecka, Bydgoszcz 1998.
5. Nyczaj-Draż M. (red.), Poznanwanie i pomoc dziecku z trudnościami edukacyjnymi, Zielona Góra 2002..
6. Dunson W., School Success for Kids with Dyslexia & Other Reading Difficulties 2012.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

Literatura uzupełniająca

1. Bogdanowicz M., Metoda dobrego startu w pracy z dzieckiem od 5 do 10 lat, Warszawa 1985.
2. Bogdanowicz M., Barańska M., Jakacka E., Od piosenki do literki, Cz. 2, Gdańsk 1997.
3. Bogdanowicz M., Barańska M., Jakacka E., Od piosenki do literki, Cz. 1, Gdańsk 1998.
4. Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnycka M., Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka, Warszawa 1994
5. Sherborne W., Ruch rozwijający dla dzieci, Warszawa 1997.
6. Waszkiewicz E., Stymulacja psychomotorycznego rozwoju dzieci 6-8-letnich, Warszawa 1991.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Mirosława Nyczaj-Draż, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 26-04-2022 14:51)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ